

در صورتی که سرطان در پاها بروز کند کودک ممکن است پس از مدتی دچار لنگی بی دلیل شود.

در بعضی از افراد یک توده قابل لمس نیز قابل تشخیص است.

در برخی موارد اولین علامت بیماری شکستگی بازو یا پا است و علت آن این است که سرطان استخوانها را تضعیف کرده و آنها را مستعد شکستگی می کند.

سایر علائم عبارتند از: تب، کاهش وزن و اشتها، بیقراری در اعضای انتهایی و افزایش کلسیم خون به همراه عوارض و علائم آن.

علل شایع و عوامل خطر:

از عللی که در بروز این بیماری دخیل هستند به موارد زیر می توان اشاره نمود:

در پسران نوجوان که قد بلندتر از حد متوسط همسالان خود هستند، خطر ابتلا به بیماری به مراتب بیشتری دارند.

جهش های ژنتیکی

کودکانی که یکی از سرطان نادر را به ارث برده باشند.

پروتوئابی و دریافت پرتوهای یونیزان در سنین پایین احتمال ابتلا به سرطان استخوان را بالا می برد.

برخی بیماری ها و التهاب های استخوان نیز در ابتلا به سرطان استخوان موثرند.

شرح بیماری:

استئوسارکوما شایعترین سرطان استخوان است که در تمامی سنین دیده می شود، ولی ۷۵ درصد بیماران کمتر از ۲۰ سال دارند. اگرچه سایر انواع سرطانها در نهایت می توانند به استخوان های بدن گسترش یابند اما استئوسارکوم یکی از محدود انواع سرطان های استخوانی است که در واقع از استخوانها آغاز شده و گاهی نیز به سایر قسمت ها و بافت های بدن پیشرفت می کند. از آنجا که استئوسارکوم معمولاً از سلول هایی که موجب رشد استخوانها می شوند، آغاز می شود لذا عمدتاً نوجوانانی را مبتلا می کند که در سن رشد قرار دارند. در حال حاضر روش موثری برای پیشگیری از ابتلا به این نوع سرطان وجود ندارد، اما با تشخیص و درمان به موقع و مناسب بیشتر کودکان مبتلا به آن بهبود پیدا می کنند.

علائم:

در این بیماری علائم به صورت زیر مشاهده می شود:

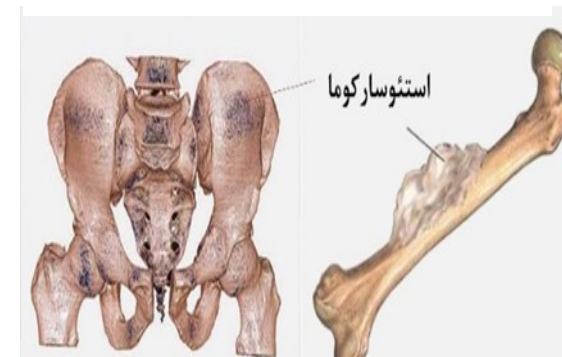
شایعترین علائم این سرطان درد و تورم در دست و پا است. این مشکلات اغلب در استخوان های بلندتر بدن مانند استخوان های بالا یا پایین زانو و در بالای دست در نزدیکی شانه ها بروز می کند.

احساس درد ممکن است در هنگام ورزش کردن یا به هنگام شب تشدید شده و پس از گذشت چندین هفته از آغاز درد ناحیه دردناک شده متورم و بزرگ می شود.

درد در هنگام فشار دادن استخوان بیشتر می شود.

قرمزی پوست در قسمتی از اندام مشاهده می شود.

کم خونی: به دلیل درگیری استخوان با سرطان و تخریب آن، وظیفه ی خون سازی به خوبی انجام نخواهد شد.

مرکز آموزشی درمانی امین اصفهان

استئوسارکوما

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: 1403

منابع: ClinicalKey، WebMD، Mayo clinic

عوارض احتمالی:

- شیمی درمانی انجام شده برای درمان این بیماری خود می تواند عوارض جانبی کوتاه مدت و بلندمدتی را در پی داشته باشد. علاوه بر آن اقدام نکردن برای درمان این بیماری می تواند باعث شود که بیماری به سایر نواحی منتشر شود و روند درمان را مشکل تر کند.

تشخیص:

- پزشک جهت تشخیص این بیماری از اقدامات تشخیصی زیر استفاده می نماید:
- معاینه توسط پزشک
- رادیوگرافی
- آزمایش های خونی
- نمونه برداری (بیوپسی) از استخوان
- سی. تی. اسکن و ام. آر. آی

درمان:

- پزشک جهت درمان این بیماری اقدامات درمانی زیر را انجام می دهد:
- جراحی به منظور برداشتن سلول های سرطانی و یا تومورها: در حین جراحی بافت سرطانی با مقداری از استخوان سالم اطرافش برداشته می شود. محل خالی شده یا با یک فلز که به جای استخوان گذاشته می شود جایگزین می شود و یا از پیوند استخوان استفاده می شود.
- گاهی اوقات وسعت رشد تومور آنقدر زیاد است که به عروق و اعصاب اندام به شدت آسیب می زند. در این موارد ممکن است بهترین راه برای بیمار قطع عضو باشد.
- شیمی درمانی نیز نوعی دیگر از درمان است که در آن از داروهای شیمیایی برای از بین بردن سلول های ناخواسته در

- بدن هم قبل و هم بعد از انجام عمل جراحی استفاده می شود تا اندازه تومور را کوچکتر کرده و انجام جراحی راحت تر و بهتر شود.

- رادیوتراپی: استئوسارکوم معمولا به رادیوتراپی پاسخ خوبی نمی دهد ولی در بیمارانی که تحت عمل جراحی قرار می گیرند ممکن است برای از بین بردن باقیمانده های احتمالی تومور از رادیوتراپی استفاده شود.

- درمان های حمایتی: از داروهای ضد درد بنا بر وضعیت و شدت درد بیمار، داروهای ضد استفراغ، ضد التهاب و آنتی بیوتیک استفاده خواهد شد.

فعالیت:

- در این بیماری فعالیت خود را به صورت زیر برنامه ریزی نمائید:
- باید فعالیت های خود را محدود ساخته و در هنگام حرکت کردن مراقب باشید تا آسیبی به شما وارد نشود.
- سعی کنید استراحت کنید و در زمان استراحت در تخت جهت جلوگیری از ایجاد لخته در پاها، انگشتان و مچ پاهای خود را تکان دهید.
- در صورت اجازه پزشک می توانید ورزش های سبک مانند پیاده روی را انجام دهید.

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

- اگر کودک یا نوجوان شما هر یک از علائم این بیماری را دارد باید فوراً با پزشک متخصص موضوع را درمیان بگذارید.
- در زمان های تعیین شده توسط پزشک معالاج جهت ادامه درمان مراجعه نمایید.
- در صورت مشاهده علائم زیر حین استفاده از داروهای شیمی درمانی به پزشک خود مراجعه نمایید:
- درد، سوزش، قرمزی، کاهش تحمل نسبت به حرارت غذا و یا وجود زخم در دهان
- وجود تب، لرز و یا هر نوع علامت مشکوک به عفونت (مانند قرمزی، تورم، درد، ترشحات غیر طبیعی، تکرر ادرار، سرفه های همراه با خلط فراوان)
- خونریزی از بینی، خونریزی خود به خودی از لثه ها، کبود شدگی بدون دلیل در هر جایی از بدنتان، خلط خونی، استفراغ خونی، وجود خون در ادرار (ممکن است بعد از مصرف این دارو ادرار شما قرمز شود)، خونریزی خیلی شدید در هنگام قاعدگی، وجود درد شدید در شکم، درد غیر معمول در مفاصل، سردرد، بی قراری، گیجی و یا احساس عدم تعادل